

országhatárát hátha sikerül Hegyeshalomtól Békéscsabáig keletre tolni. Olvasom a Magyar Katolikus Püspöki Kar minap megjelent körlevelét: Igazságosabb és testvériesebb világot! Megtudom belőle az alábbiakat: "A gazdaság óriási teherterele az államadósság. 1995 végére a külföldi bruttó adósságállomány meghaladta a 31 milliárd dollárt, a nettó adósság pedig a 16,8 milliárd dollárt. A probléma gyökerei mélyre nyúlnak. A felvett kölcsönöket nem használták fel hatékonyan, a hitelfelvételeket újabbak és újabbak követték, egyre drámaibban növekvő kamatterhekkel. 1993-ban a belső eredetű államadósság is aggasztóan megugrott. (Az 1990.évi 1412 milliárd forintról 1994 végére 3775 milliárd forintra nőtt, a kamatterhek a költségvetési kiadások 30 %át teszik ki.)

Az elmúlt év januárjában A Bokor két nemzetközi konferenciát rendezett a Rege szállóban. Az egyik előadó elmondta, hogy a Német Szövetségi Köztársaság évi hat milliárd márkával támogatja a harmadik világot, a harmadik világ pedig évi nyolc milliárd márka kamatot fizet a Német Szövetségi Köztársaságnak.

Külföldi újságírók rendre megkérdezik, hogy van-e a Bokornak valami alternatívája a Magyarországra érkezett piacgazdálkodással szemben. Azt szoktam válaszolni nekik, hogy van bizony: a teljes osztozás társadalma. Már csak jelentkezőkre van szükség, akik azt meg is valósítják.

Szoltsenyicin Rákosztály című regényében beszélget két elvtárs, mind a kettő megjárta a Gulagot. Az idősebb mondja a fiatalabbnak: Elvtárs, ne tévesszék meg a szenvedései: a kapitalizmust örökre elvetette a történelem.

Nem a magántulajdon az emberhez méltó élet biztosító, hanem az adás, az Istentől való mindent adás hatalma, s az ebből kinövő tulajdonforma. Huszonöt évvel ezelőtt írtam a KIO-ban az alábbiakat, s ma is tartandónak gondolom.

Az adás tulajdonformája - (Ezek után felolvastam a KIO ily című 58f numerusát, amelyet a Koinónia olvasói számára itt nem reprodukálunk, de megtalálhatják az elhangzottakat a KIO 404-405. oldalain.)

A szociális piacgazdálkodás lehetőségeibe belesimuló környezetvédelem fogja biztosítani az emberiség túlélését? Nem tudom. A történelem nem kiszámítható. Ötven esztendővel ezelőtt azt gondoltuk, hogy a földalatti kisközösségek fogják biztosítani az egyház túlélését hazánkban. A Vatikán keleti politikája 1964-ben részleges megállapodást tudott kötni a Magyar Népköztársasággal, s az mondatott és mondatik, hogy ez a megállapodás biztosította a túlélést, és nem az, hogy Jézus nevében megtöltötték a kisközösségeket építők és a katonáskodást megtagadók a börtönöket. Ennek - nem elvi, hanem gyakorlati-történelmi - megítéléséhez, úgy gondolom, még hiányzik a

történelmi távlat. Ma ugyanolyan jellegű alternatíva előtt állunk, mint félszázaddal korábban. Rábizzuk magunkat a hatóságok erőfeszítéseire, a trón és az oltár újra alakuló és erősödő szövetségére, avagy - ezekre is kérve Isten áldását, mint minden egyéb jószándékú erőfeszítésre - megteremtjük a piacgazdálkodás korában is a jézusi alternatívát: a mindenkit befogadni akarás, a semmiféle kiváltságot nem ismerés, a konfliktusokat fizikai erőalkalmazás nélkül megoldani akaró szeretet alternatív és kontraszt társadalmát? Mindebből nem sokat valósítottunk még meg, de azért őrizzük a Veszta-tüzet. Ennek szimbóluma ma - többek között - egy név: Bokorliget, melynek mai materiális tartalma: 25 hektár legelő, egy néhány családot nyaralásra befogadni képes épület, két betongarázs ifjúsági nyári táborozások szolgálatában. Lesz-e belőle több is? Utat mutató? Isten tudja.

Köszönöm a meghívást és a figyelmet.

SZÉKELY JÁNOS

NE KÉNYSZERÍTSÉK ARRA A TÁRSADALMAT, HOGY HÁZASSÁGNAK KELLJEN NEVEZNI AZ AZONOS NEMŰEK EGYÜTTÉLÉSÉT!

A kereszténység és a katolikus egyház nem ítél el senkit a nemi irányultsága miatt. A Biblia arra tanít, hogy minden ember Isten képmása, Isten gyermeke. Minden ember tiszteletet érdemel. A katolikus egyház azt tanítja, hogy senkit sem szabad diszkriminálni, megvetni, kizárni a közösségeinkből a nemi irányultsága miatt (vö. *Ferenc pápa, Amoris laetitia* 250).

Ugyanakkor a Biblia azt is tanítja, hogy a nemiségnek a Teremtő által akart célja a férfi és a nő egységének, szerelmének megélése és – ettől elválaszthatatlanul – a gyermekáldás (vö. Ter 1,27-28). Ezért a Biblia az

azonosneműek közötti szexuális kapcsolatot a nemiség Isten által adott céljával, természetével ellenkezőnek, helytelennek, bűnnek tartja. „Ne hálj férfival úgy, ahogy asszonnyal szokás hálni! Ez gyalázatos dolog!” (Lev 18,22) „Ha valaki férfival hál együtt úgy, ahogy asszonnyal szoktak együtt hálni, ez utálatosság, amelyben mindketten részesek, ezért meg kell halniuk, vérük visszahull rájuk.” (Lev 20,13) Szent Pál apostol az Istentől való eltávolodás egyik legfőbb jelének nevezte az erkölcstelenséget, és ezen belül az azonosneműek közötti nemi kapcsolatot: „Isten igazságát hamissággal cserélték fel, s inkább a teremtmény előtt hódoltak, mint a Teremtő előtt, aki mindörökké áldott, ámen. Ezért szolgáltatva ki őket Isten a saját gyalázatos szenvedélyeiknek. Asszonyaik a természetes szokást természetellenessé váltották fel. A férfiak hasonlóképpen abbahagyták az asszonnyal való természetes életet, egymás iránt gerjedtek vágyra, vagyis férfi férfival üzött ocsmányságot.” (Róm 1,25-27)

A Biblia meggyőződése tehát az, hogy van egy objektív, gyönyörű isteni rend, amely bele van teremtve a világba, az atomokba, a galaxisokba, a sejteinkbe, a lelkünkbe. Ez az objektív isteni harmónia a nemiség esetében azt jelenti, hogy a nemiség természetes, a Teremtő által szándékolt célja a férfi és a nő szerelmének megélése és a gyermekáldás.

Ha egy ember azt tapasztalja magában, hogy azonos neműek iránt (is) érez nemi vonzalmat, akkor ez azt jelenti, hogy valami megsérült az illető személy nemiségében. Ahogyan vannak szintévesztő emberek is, akik például a kéket zöldnek látják.

A Biblia és az egyház senkit sem ítél el a nemi irányultsága miatt. Nagyon sok oka lehet annak, hogy valaki az azonos neműek iránti vonzalmat kezd érezni magában. Alapvetően nem genetikai okai vannak ennek. Vannak egyetértő ikrek, ahol az egyik gyermek heteroszexuális, a másik homoszexuális lett. Genetikailag hajlamot lehet örökölni, de ez nem determinálja az illető személyt. A leggyakoribb ok a férfi homoszexualitás kialakulásában a szimpatikus, közeli apa-figura hiánya.

Mindenesetre a Biblia és az egyház nem mond ítéletet. Nem tudhatjuk, mi minden vezetett egy ember életében ennek a nemi irányultságnak a kialakulásához.

A nemi irányultság általában nem 100%-os. A legtöbb azonos neműek iránt vonzódó ember lelkében van egy olyan rész is, amely képes a másneműek iránti vonzalomra. *Joseph Nicolosi* drámai erejű könyve (*Healing of Homosexuality*, New Jersey 1992) 10 olyan valóságos élettörténetet ír le, ahol homoszexuális vonzalmat érző személyek lassan, sok esetben nagy belső küzdelmeket, fájdalmakat és gyönyörű katarziszokat végigélve elindulnak a heteroszexuális szerelem irányába.

Az egyház azt kéri az LMBTQ személyektől és az őket képviselő egyesületektől, hogy ne tekintsék a gyűlölet (homofóbia) megnyilvánulásának azt, ha mi hiszünk abban, hogy létezik egy gyönyörű, objektív isteni rend a szerelemmel kapcsolatban. Tolerálják ezt a nézetünket. Ne kényszerítsék a társadalmat arra, hogy házasságnak kelljen nevezni az azonos neműek együttélését. Ahogyan a szintévesztők sem várják el azt másoktól, hogy a kéket ezentúl kékek és zöldnek is lehessen nevezni, és a kettőt mostantól a társadalom egyenértékűnek tekintse.

Ne kényszerítsék rá az iskolákra, hogy a gyermekeket és a fiatalokat az ő ideológiájuk szerint kelljen nevelni (vö. *Gabriele Kuby*, *A nemek forradalma*, Budapest 2008, 59). Ne büntessék meg azt a cukrást, aki nem szeretne azonosneműek „esküvőjére” az ő neveikkel ellátott tortát készíteni (vö. *Rod Dreher*, *The Benedict Option*, New York 2017, 84). Ne büntessék azt az egyházi iskolát, amelyik nem kíván felvenni olyan tanárt, aki azonos neművel él együtt, vagy aki az LMBTQ ideológiát igyekszik átadni a gyerekeknek.

Ne kényszerítsék a városokat arra, hogy ezt az ideológiát kelljen végignézniük az utcákon. Örülnek, ha a társadalom tiszteletben tartaná minden kisgyermek jogát arra, hogy legyen édesanyja és édesapja.

Azt szeretnénk kérni, hogy gondolkodhassunk és élhessünk a magunk meggyőződése szerint, főként nevelhessük ebben a meggyőződésben a gyermekeinket. Úgy gondolom, az igazi tolerancia ezt jelenti.

(A szerző szombathelyi megyéspüspök, megjelent: <https://vasarnap.hu/2019/08/30/szintevesztes-es-homoszexualitas/>)

INCZÉDY PÉTER

A PÉNZ-PÓRÁZ KÉT VÉGE

Régi történet, ha az a húsz év, ami eltelt azóta, egyáltalán régivé avathatja. Talán a rendszert-változtatás dátuma teszi ennyire régivé. Onnan számítva ugyanis mintha új időszámítás kezdődött volna ebben az országban. Mert egyébként történhetett volna akár napjainkban is a piacgazdaságnak mondott munkaerő-gazdálkodási kereslet-kínálat alkujának mérlegén. Ahogyan ma mondják, a humán erőforrás gazdálkodás input-output rendszerében.

Akkoriban egy országos ismertségű, több ezer dolgozót foglalkoztató nagyvállalatnál dolgoztam. Termékeinket az ország teljes területén használták, keresték, kedvelték. Ennek az üzletágnak voltam a vezetője, amikor megkeresett egy neves multinacionális cég képviselőjében két úr az akkori munkakörömhöz hasonlóan vélt állásajánlatukkal. Érdekes megbeszélés volt. Elmondom röviden.